Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8302
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

obiecit: Coniugiq̃ potum: quibus Militaribus Anto-
ninus letabat, Clamidem q̃ sepe alias vestem
indutus Cuiliocē, i virilem Muliebreq̃ Morbū
calumniabat: semq̃ q̃ interfectorq̃ minabat. ¶ Que
q̃d Marcinus non fecens, frigissimo ꝯo ferebat.
Accidit aut q̃d tale: oportebat. H. Antonini vita
finem fortiri: quippe q̃ superstitiosissimus erat: cū
nō solum oia q̃ hominū: sed q̃ Deorq̃ ac Demonū, scilicet
superstitiose curaq̃ uolebat. ¶ Quare omis eq̃ ac prsi-
dentes sospirabat. Iam oraculis ꝯsibus coplectus,
Magos: Astronomos: Sacrosq̃ homines undiq̃
conuocabat. Nemo cū latebat eorū: q̃ inuitatus
s' talia pmitteret: quos nō ad ueritatē: sed ad
assentationē diuinaq̃ suspirabat. ¶ Ad Materniānū
quedam scribit: qui oms res eius in urbe gerebat:
Quicq̃ s' Amicorq̃ fidissimus esse uidebat: q̃ cui
tantū sua secreta cōmunicauit: Cum Magos
optimos: quinq̃ Manes fratris cōsulēt iubet:
Quisnam suo Impio insidiet. ¶ Martiamq̃ cōsulto
Fratre: que ab Impatore iubet, siue Demonū
responsis: siue alio insidiante Marcino, Ad
Antoninū rescribit: Impio Marcinū insidiq

Marcinus.

Materniānus.

Marcinus.